

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/800/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7210228174
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7210228174.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu PIDES s.r.o. Košice, so sídlom na Šoltésovej č. 9 v Košiciach, IČO: 31 717 004, zastúpeného JUDr. Zsoltom Suverom, advokátom so sídlom na Murgašovej č. 3 v Košiciach, proti Ž.: X. X. S. Y. X. P. N. S., E. W. A. J. X. Č.. XX Q. O., v konaní o zaplatenie 1.289,90 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice II č.k. 18C/221/13-157 zo dňa 11.6.2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutej časti t.j. vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením konanie zastavil, žalobcovi vrátil súdny poplatok vo výške 70,30 eur a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca vzal návrh späť pred začatím pojednávania, preto sa k späťvzatiu nevyžadoval súhlas žalovaných z toho dôvodu súd na základe procesného úkonu žalobcu, v súlade s ust. § 96 O.s.p. konanie zastavil. Rozhodnutie o vrátení súdneho poplatku odôvodnil ust. § 11 ods. 3,4 a 6 zákona 71/1992 Zb..

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že podľa § 142 ods.2 O.s.p. ak má účastník v konaní len čiastočný úspech, súd náhradu trov pomerne rozdelí alebo vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vychádzal z toho, že v konaní bolo nesporné, že žalobca je správcom bytového domu na ulici X. Č.. XXX Y. XX Q. O., súp. číslo domu XXX. Z LV č. XXXXX k.ú. S., obce O. vyplýva podielové spoluvlastníctvo žalovaných k bytu č. 7 v bytovom dome súp.č. XXX. Potom vychádzal z toho, že v súlade s ust. §10 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov súd vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Žalovaní preto ako vlastníci bytu majú povinnosť platiť za služby spojené s jeho užívaním, ktoré v priebehu roka hradia formou zálohových platieb. Po ukončení zúčtovacieho obdobia vyčíslí výšku vzniknutých nákladov vo vyúčtovaní správca podľa § 8a zákona 182/1993 Z.z.. Po skončení zúčtovacieho obdobia, za ktoré je povinný správca vykonať vyúčtovanie skutočných nákladov za poskytnuté služby už nemôže žiadať zaplatenie preddavkov - zálohových platieb za tieto služby, keďže tieto zálohové platby v rozsahu ich úhrady sa zúčtujú práve pri vyúčtovaní skutočných nákladov. Len z takéhoto vyúčtovania vzniknutý rozdiel môže byť predmetom nároku v konaní pred súdom. Žalobca do sumy 203,42 € uplatňoval nárok z titulu vykonaného vyúčtovania služieb poskytnutých za obdobie roku 2007 až 2009 a za toto obdobie vyplynul nedoplatok žalovaných v uvedenej sume. Vo zvyšnej časti nároku, a to v sume 1.084,48 € sa však žalobca domáhal úhrady preddavkov na služby spojené s užívaním bytu za rok 2010, napriek tomu, že sa žalobca mohol domáhať už len nárokov vyplývajúcich z výsledku vykonaného vyúčtovania úhrad

za plnenie pri porovnaní so skutočne uhradenými platbami ako zálohovými a nákladmi, ktoré v súvislosti s užívaním služieb k danému bytu vznikli ku dňu rozhodovania súdu. Z vyúčtovania nákladov za služby za rok 2010 predloženého žalobcom vyplynul pre žalovaných nedoplatok vo výške 497,89 €, tento nárok je právne odlišný od zálohovej platby, pretože tento nedoplatok bol vyčíslený po započítaní s preplatkami vyplývajúcimi z vyúčtovaní z rokov 2011 až 2013. K zániku pohľadávky došlo započítacím prejavom zo strany žalobcu v zmysle ust. § 580 OZ. Žalobca bol preto neúspešný v prevažnej časti svojho nároku. Žalobca totiž v časti o zaplatenie sumy 1.080,48 €, ktorú uplatnil titulom preddavkov za služby za rok 2010, uplatňoval už neexistujúci nárok v čase rozhodovania súdu, pretože vyúčtovanie za rok 2010 bolo zrejme v máji 2011 a súd prvého stupňa vo veci rozhodol až v júni 2014. Aj pri zohľadnení nedoplatku z vyúčtovania za obdobie roku 2010 zodpovedajúceho hodnote 497,98 € by bol žalobca úspešný len v rozsahu približne 50 % svojho nároku. Z uvedených skutočností súd prvého stupňa vyvodil, že žaloba bola v prevažnej časti nároku nedôvodná a za zastavenie konania preto procesne zodpovedá žalobca, preto v súlade s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže žalovaným žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania podal odvolanie žalobca. Žiadal v tejto časti zmeniť napadnuté uznesenie tak, že žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet jeho advokáta 391,07 €. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 38,75 €. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že ohľadom nedoplatkov na preddavkovaných platbách spojených s vlastníctvom a užívaním bytu žalovanými za rok 2010 bol správca bytového domu teda žalobca povinný predložiť vyúčtovanie do 31.5.2011 z čoho je nepochybne zrejme, že žaloba bola v čase jej podania aj v tejto časti dôvodná. Nárok žalobcu na preddavkované platby za rok 2010 nezanikol uplynutím kalendárneho roka, ale až uplynutím lehoty na predloženie ich vyúčtovania, teda až 30.5.2011. Skutočné náklady za rok 2010 sa stali zrejmy až po vyúčtovaní v mesiaci máj a predstavovali iba sumu 497,89 €. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/10/2012. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žalovaná suma bola uhradená až započítaním preplatiek žalovaných, ktoré vyplynuli z vyúčtovaní nákladov spojených s vlastníctvom a užívaním bytu za roky 2011, 2012 a 2013, aj úkon právnej služby spočívajúci v späťvzati žaloby novým právnym zástupcom bol nielen účelný, ale aj nevyhnutne potrebný pre ukončenie dôvodne začatého konania.

Žalovaní sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. v spojení s ust. . 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania medzi účastníkmi a dospel k záveru, že neboli dôvody ani pre zrušenie, ani pre zmenu rozhodnutia v tejto časti.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia vo výroku o trovách konania a k odvolaniu len udáva, že v čase nariadenia prvého pojednávania pred súdom prvého stupňa ku ktorému došlo 11.6.2014 už žalobca nepochybne vedel o výške nedoplatku za rok 2010, takže už na tomto pojednávaní mohol upresniť žalobu a znížiť uplatnený nárok na sumu 497,89 € z pôvodnej sumy 1.302,98 €. Je potom nepochybné, že až do rozhodnutia súdu ku ktorému došlo 11.6.2014 bol zbytočne predmetom konania nárok uplatnený žalobcom v celkovej výške 1.289,90 € s prísl.. Žaloba bola síce podaná dôvodne, ale ešte predtým než začal súd vo veci samej konať, mohol žalobca v tejto časti žalobu zobrať späť, preto aj trovy, ktoré v priebehu konania vznikli žalobcovi odvolací súd nepovažuje za dôvodné v uplatnenej výške, vychádzajúc z toho, že ak by žalobca nebol zobral žalobu v celom rozsahu späť po započítaní preplatiek za ďalšie obdobie, došlo by k zamietnutiu žaloby o viac ako 50 % uplatneného nároku, preto podľa odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne rozhodol vo veci podľa ust. § 146 ods. 2 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p., preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil v tejto časti napadnuté uznesenie ako vecne správne.

V odvolacom konaní odvolateľ nemal úspech a žalovaní náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili, preto odvolací súd rozhodol, že náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.